

บทความวิจัย (Research Article)

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหาร
วิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์
The Current state, Desirable State and Needs of Developing an Academic
Management for Private Kindergarten School Based on
The Concept of Foundations for Young Adults Success

มงคล ตีระดิเรก¹ แอนจิรา ศิริภิรมย์² พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์³
Mongkol Teeradirek¹ Anjira Siripirom² Pruet Siribanpitak³

^{1,2,3}คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^{1,2,3}Faculty of Education, Chulalongkorn University

*Corresponding Author, e-mail: mongkol.tera@windowslive.com

Received: December 26, 2021; Revised: February 10, 2022; Accepted: February 14, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ เก็บรวบรวมข้อมูลจาก 254 โรงเรียน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ผู้ให้ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้าฝ่ายปฐมวัย และครูผู้สอน จำนวน 762 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น

ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) โดยการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 4.11$) รองลงมาคือ การประเมินพัฒนาการ ($\bar{X} = 4.06$) และการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ($\bar{X} = 3.94$) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$) โดยการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 4.58$) รองลงมาคือ การประเมินพัฒนาการ ($\bar{X} = 4.53$) และการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ($\bar{X} = 4.51$) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ทั้งนี้ ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการที่มีลำดับความจำเป็นในภาพรวมคือ 0.124 สูงสุดคือ การจัดประสบการณ์เรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.145$) รองลงมาคือ การประเมินพัฒนาการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.116$) และการพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = 0.114$)

คำสำคัญ : ผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ พื้นฐานความสำเร็จ การบริหารวิชาการ

Abstract

The objectives of this research were to study the current, desired state and priority need index of developing an academic management for private kindergarten school based on the concept of foundation for young adults success. Data collected from 254 schools and total of 726 respondents comprising school administrators, head of kindergarten and teachers. The instruments used in this study were questionnaires. The data were analyzed by frequency, percentage, average, standard deviation and priority : needs index (modified) (PNI_{modified}).

The findings revealed that the current state of developing an academic management for private kindergarten school based on the concept of foundation for young adults success was at high level ($\bar{X} = 4.04$). The highest average of academic management was curriculum development ($\bar{X} = 4.11$) and followed by measurement and evaluation ($\bar{X} = 4.06$). The lowest average was learning management ($\bar{X} = 3.94$)

In addition, The desired state was at high level ($\bar{X} = 4.54$). The highest average of academic management was curriculum development ($\bar{X} = 4.58$) and followed by measurement and evaluation ($\bar{X} = 4.53$). The lowest average was learning management ($\bar{X} = 4.51$). The Overall priority needs index is 0.124 the priority was learning management ($PNI_{\text{modified}} = 0.145$). The second priority needs index was measurement and evaluation ($PNI_{\text{modified}} = 0.116$) and the last priority needs index was curriculum development ($PNI_{\text{modified}} = 0.117$).

Keywords: Young Adult Success, Foundations Success, Academic Management

บทนำ

แนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (Foundations for young adults success) เป็นแนวคิดที่ช่วยให้มนุษย์พัฒนาตนเองให้ประสบความสำเร็จเมื่อถึงวัยเริ่มเป็นผู้ใหญ่ เป็นการสร้างพื้นฐานที่สำคัญและจำเป็นสำหรับการประสบความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ซึ่งหมายถึง ผู้ที่มีอายุ 18-25 ปี ซึ่งความสามารถในการเลือกและตัดสินใจเกี่ยวกับทุกอย่างในชีวิต ที่ผ่านการสั่งสมและหลอมรวมจากประสบการณ์ตลอดช่วงชีวิต จนกระทั่งมีความสามารถและความเชี่ยวชาญในการกระทำสิ่งต่าง ๆ จนประสบความสำเร็จ อย่างมีพลัง (Agency) อัตลักษณ์เชิงบูรณาการ (Integrated identity) และสมรรถนะ (Competencies) เป็นพื้นฐาน โดยหัวใจสำคัญของการพัฒนาพื้นฐานเหล่านี้อยู่ที่การแบ่งการพัฒนาพื้นฐานตามช่วงวัย โดยเริ่มจากการพัฒนาเด็กปฐมวัย (Early childhood) อายุ 3-5 ปี ใน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการกำกับตนเอง ในเรื่องของการควบคุมอารมณ์ การควบคุมพฤติกรรม และการจดจ่อใส่ใจ และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในเรื่องของการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น การร่วมมือกับผู้อื่น และการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น (Nagaoka et al., 2015)

การพัฒนาเด็กปฐมวัยเป็นกุญแจสำคัญที่นำไปสู่ชีวิตที่สมบูรณ์และมีพลังผลิตภาพ ความก้าวหน้าของประเทศ ช่วงปฐมวัยจึงเป็นช่วงเวลาของการพัฒนาที่สำคัญยิ่งยวด เนื่องจากเป็นช่วงของการก่อฐานรากที่แข็งแกร่งเพื่อชีวิตที่อยู่ดีมีสุขและการเรียนรู้ในอนาคตของเด็ก (UNICEF,

2021) ครึ่งหนึ่งของศักยภาพทางปัญญาของมนุษย์ได้รับการพัฒนาแล้วที่อายุ 4 ปี ดังนั้น การส่งเสริมการพัฒนาเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ จะส่งผลกระทบยาวต่อความสามารถทางสติปัญญา บุคลิกภาพ และพฤติกรรมทางสังคมของบุคคล เด็กปฐมวัยที่ได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ จะมีความพร้อมต่อการเรียนในโรงเรียนมากกว่า มีโอกาสเข้าชั้นหรือออกจากโรงเรียนกลางคันน้อยกว่า ซึ่งเป็นการลดค่าใช้จ่ายในภาพรวมของระบบการศึกษา เมื่อเติบโตขึ้น งานวิจัยก็ชี้ว่า เด็กที่ได้รับโอกาสพัฒนาตั้งแต่ปฐมวัยสร้างรายได้สูงกว่า และยุ่งเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมน้อยกว่าเด็กปฐมวัยที่ไม่ได้รับการพัฒนา (Heckman et al., 2010, 2013)

ประเทศไทยเองได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเด็กปฐมวัยโดยได้ระบุในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 และแผนยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2563 (Prime Minister's Office, 2017) ไว้อย่างชัดเจนว่า รัฐบาลต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนโดยเฉพาะช่วงปฐมวัย โดยปรากฏในยุทธศาสตร์ที่ 1 “การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์” ได้ระบุไว้ว่าจะ “ส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยมีการพัฒนาทักษะสมอง และทักษะทางสังคมที่เหมาะสม” และยังได้มีตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ที่ 1 ที่กำหนดไว้ว่า “เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการเต็มตามศักยภาพ มีพัฒนาการสมวัย ไม่น้อยกว่า 85 %” สอดคล้องกับแผนการศึกษาชาติ พ.ศ. 2560-2579 (Office of the Education Council, 2013) ได้ระบุถึงเป้าหมายที่ 3 เด็กแรกเกิดถึง 5 ปีมีพัฒนาการสมวัย ตัวชี้วัดที่ 3.3 สถานศึกษาทุกระดับการศึกษาสามารถจัดกิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้ตามหลักสูตรอย่างมีคุณภาพ และมาตรฐาน มีตัวชี้วัดย่อยที่สำคัญ ได้แก่ จำนวนของศูนย์เด็กเล็ก/สถานศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาที่ต้องได้รับการพัฒนาในมิติต่าง ๆ กันออกไป Office of Private Education Commission (2017) ได้เน้นความสำคัญของการพัฒนาเด็กปฐมวัยไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2560-2564 ดังปรากฏในยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ในแนวทางการพัฒนาที่ 3 ได้ระบุว่า เน้นการพัฒนาเด็กปฐมวัย โดยพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษาระดับปฐมวัยให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน และพัฒนาสมรรถนะเด็กปฐมวัยด้านร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย

จากแนวคิดพื้นฐานความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ แผนการศึกษาชาติ และแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน การพัฒนาพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ (Foundations for young adults success) จึงควรเริ่มตั้งแต่ช่วงเด็กปฐมวัย ซึ่งประกอบไปด้วยการพัฒนา 2 พื้นฐาน

ได้แก่ การกำกับตนเอง (Self-regulation) และความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (Interpersonal knowledge and skill) (Nagaoka et al., 2015) โดยพื้นฐาน 2 ประการนี้มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่ดี และได้รับการยอมรับจากนักวิชาการว่าส่งผลดีต่อพัฒนาการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Blair & Raver, 2015; Howse et al., 2003; Pintrich, Paul, De Groot, & Elisabeth, 1990; Skibbe, Montroy, Bowles, & Morrison, 2018) การบริหารวิชาการในโรงเรียน ซึ่งประกอบไปด้วยการพัฒนาหลักสูตร การจัดประสบการณ์เรียนรู้ การประเมินพัฒนาการนั้นจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ เนื่องด้วยการบริหารวิชาการในโรงเรียนถือเป็นหัวใจสำคัญในการบริหารโรงเรียน เพราะเป็นการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องทุกอย่างในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดผลดี มีประสิทธิภาพ และประโยชน์สูงสุดสำหรับผู้เรียน (Mongkhonvanit, 2012; Woganutrohd, 2010; Vehachart, 2007) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียนเอกชนซึ่งต้องแข่งขันกันด้านคุณภาพของงานวิชาการ (Office of Private Education Commission, 2013; Leelapalin, 2021)

ข้อมูลสถิติการศึกษาในปีการศึกษา 2563 ได้ระบุว่า โรงเรียนเอกชนมีจำนวนนักเรียนปฐมวัยถึง 550,755 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 49.7 ของจำนวนนักเรียนปฐมวัยทั้งหมดในประเทศ (National Statistic Office, 2019) อีกทั้งโรงเรียนเอกชนมีการบริหารจัดการที่มีอิสระ คล่องตัว สามารถตัดสินใจปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการบริหารงานด้านต่าง ๆ ตลอดจนบุคลากรและทรัพยากรอื่น ๆ ที่เอื้อประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา (Office of Private Education Commission, 2013; Leelapalin, 2021) ด้วยปริมาณเด็กปฐมวัยที่อยู่ในสังกัดโรงเรียนเอกชน และจุดเด่นในการบริหารงาน หากสามารถนำเสนอข้อมูลอันเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการบริหารวิชาการในโรงเรียนเอกชนได้จะส่งผลดีต่อพลเมืองของชาติในอนาคต

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์
2. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

กรอบแนวคิดการวิจัย

การบริหารงานวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การจัดประสบการณ์เรียนรู้ และการประเมินพัฒนาการ โดยมีรายละเอียดแต่ละองค์ประกอบ ดังนี้ (Wonganutrohd, 2010; Viseshsiri, 2012; Vehachart, 2007; Boonprasert, 1999, Nagaoka et al., 2015; Morrison, 2013)

1. การพัฒนาหลักสูตร ประกอบไปด้วย การกำหนดจุดมุ่งหมาย และกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะพึงประสงค์
2. การจัดประสบการณ์เรียนรู้ ประกอบไปด้วย กิจกรรมเชิงปฏิบัติ และกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด
3. การประเมินพัฒนาการ ประกอบไปด้วย การประเมินเพื่อพัฒนา และการประเมินเพื่อสรุปผล

แนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ มี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ การกำกับตนเอง (Self-regulation) และความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (Interpersonal knowledge and skill) โดยมีรายละเอียดแต่ละองค์ประกอบ ดังนี้ (Nagaoka et al., 2015)

- 1) การกำกับตนเอง (Self-regulation) ประกอบไปด้วย การควบคุมอารมณ์ (Emotion regulation) การควบคุมพฤติกรรม (Behavioral regulation) และการจดจ่อใส่ใจ (Attention regulation)
- 2) ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล (Interpersonal knowledge and skill) ประกอบไปด้วย การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น (Relate to other) การร่วมมือกับผู้อื่น (Co-operate with other) และการสร้างสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น (Form relationship with other)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบบรรยายที่ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ โดยมีขั้นตอน ได้แก่ ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาความต้องการจำเป็นของพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์*

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ โรงเรียนเอกชนในระบบ ประเภทสามัญศึกษา สังกัดคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่มีการจัดการเรียนการสอนระดับชั้นอนุบาล จำนวน 3,329 โรงเรียน (Office of permanent secretary, 2019)

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนเอกชนในระบบ ประเภทสามัญศึกษา สังกัดคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่มีการจัดการเรียนการสอนระดับชั้นอนุบาล จำนวน 357 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวได้จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ *Yamane* (1973) Z-Score ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5 % ได้จำนวนโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 357 โรงเรียน จากโรงเรียนเอกชนทั้งหมด 3,329 โรงเรียน

ขั้นที่ 2 สุ่มแบบแบ่งชั้น กำหนดให้ภูมิภาค 5 ภาค และกรุงเทพมหานคร เป็นชั้นภูมิในการสุ่ม โดยกำหนดให้เป็นสัดส่วนเท่า ๆ กัน ได้จำนวนโรงเรียนดังนี้ กรุงเทพมหานคร 57 โรงเรียน ภาคกลาง 61 โรงเรียน ภาคใต้ 78 โรงเรียน ภาคตะวันออก 24 โรงเรียน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 84 โรงเรียนและภาคเหนือ 53 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 357 โรงเรียน

ขั้นที่ 3 สุ่มอย่างง่าย โดยการรวบรวมรายชื่อโรงเรียนทั้งหมดซึ่งได้แบ่งตามภูมิภาคและกรุงเทพมหานคร กำหนดเลข 1-6 หน้าชื่อโรงเรียน จากนั้นจึงสุ่มเลข 1-6 มา 1 ตัว เพื่อเลือกโรงเรียนตามสัดส่วนและจำนวนที่ได้กำหนดไว้

3. ผู้ให้ข้อมูล โรงเรียนละ 3 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คน หัวหน้ากลุ่มปฐมวัย 1 คน และครูปฐมวัย 1 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ มีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานของเด็กปฐมวัยสู่ความสำเร็จผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) จำนวน 276 ข้อ

โดยมีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1) ศึกษากรอบแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน และแนวคิดพื้นฐานของเด็กปฐมวัยสู่ความสำเร็จผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

2) ร่างรายการข้อคำถามตามกรอบแนวคิดการวิจัยและตามนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ ได้แก่แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน และแนวคิดพื้นฐานของเด็กปฐมวัยสู่ความสำเร็จผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

3) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และความชัดเจนของการใช้ภาษา เพื่อให้แบบสอบถามมีความครอบคลุมและเหมาะสมกับเนื้อหาการวิจัยพร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

4) นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 6 ท่าน ได้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเรื่องการบริหารโรงเรียน 2 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเรื่องเด็กปฐมวัย 2 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเรื่องผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ 1 ท่าน และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเรื่องการวิจัย 1 ท่าน ทำการตรวจสอบความเหมาะสม ความครอบคลุม และความตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้เทคนิค IOC (Index of Item Objective Congruence) เพื่อกำหนดดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ จากนั้นคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปมาใช้

และตรวจสอบถ้อยคำภาษาให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่าข้อคำถามมีทั้งหมดจำนวน 276 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ย 0.83 จำนวน 61 ข้อ และข้อที่มีค่าเฉลี่ย 1.0 จำนวน 215 ข้อ

5) นำแบบสอบถามหาค่าความเที่ยงโดยนำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ผลการตรวจสอบพบว่าข้อคำถามสภาพปัจจุบันมีค่าเท่ากับ 0.998 และสภาพที่พึงประสงค์มีค่าเท่ากับ 0.994 รวมทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.994

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงโรงเรียนเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้จัดส่งหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลและแบบสอบถาม โดยได้แนบคิวอาร์โค้ด และซองพร้อมแสตมป์ไปทางไปรษณีย์ เพื่อให้โรงเรียนส่งแบบสอบถามกลับคืนมายังผู้วิจัยทางไปรษณีย์ หรือตอบแบบสอบถามออนไลน์ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวนทั้งหมด 254 โรงเรียน จากจำนวน 357 คิดเป็นร้อยละ 71.1 โดยได้รับกลับคืนทางไปรษณีย์ 84 โรงเรียน และออนไลน์ 170 โรงเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1) การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ความถี่ และค่าร้อยละ

2) การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานของเด็กปฐมวัยสู่ความสำเร็จ ผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3) การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ โดยใช้การวิเคราะห์ดัชนีความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index: PNI_{modified}) โดยจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ เรียงค่าดัชนีจากมากไปหาน้อย

ผลการวิจัย

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการ
โรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ มีผลวิจัยดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหาร
วิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

การบริหารวิชาการ		ประเด็น	พื้นฐานความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์								เฉลี่ยรวม รายด้าน บริหาร วิชาการ	แปลผล	ลำดับ ความ ต้อง การ จำเป็น
			ภาพรวม สภาพปัจจุบัน = 4.04 สภาพที่พึงประสงค์ = 4.54 $PNI_{modified} = 0.124$										
			การกำกับตนเอง ความต้องการจำเป็นลำดับ 1				ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ความต้องการจำเป็นลำดับ 2						
			ภาพรวมรายด้าน สภาพปัจจุบัน = 4.01 สภาพที่พึงประสงค์ = 4.52 $PNI_{modified} = 0.127$				ภาพรวมรายด้าน สภาพปัจจุบัน = 4.06 สภาพที่พึงประสงค์ = 4.56 $PNI_{modified} = 0.123$						
			การควบคุมอารมณ์	การควบคุมพฤติกรรม	การจัดจ้อใส่ใจ	สรุปรายด้าน	การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น	การร่วมมือกับผู้อื่น	การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่น	สรุปรายด้าน			
1. การพัฒนาหลักสูตรภาพรวม		D	4.11	4.05	4.08	4.08	4.05	4.13	4.20	4.13	4.11(1)	มาก	3
		I	4.58	4.55	4.58	4.57	4.55	4.59	4.63	4.59	4.58(1)	มากที่สุด	
		$PNI_{modified}$	0.114	0.123	0.123	0.120	0.123	0.111	0.102	0.111	0.114		
		(ลำดับ)	3	1	1	(1)	1	2	3	(2)			
	1.1 กำหนดจุดมุ่งหมาย	D	4.16	4.03	4.08	4.08	4.04	4.17	4.24	4.14	4.12	มาก	
		I	4.58	4.56	4.59	4.57	4.58	4.62	4.65	4.61	4.60	มากที่สุด	
		$PNI_{modified}$	0.101	0.132	0.125	0.120	0.134	0.108	0.097	0.114	0.117	-1-	
		(ลำดับ)	3	1	2	(1)	1	2	3	(2)			
	1.2 กำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์	D	4.06	4.07	4.08	4.06	4.05	4.09	4.16	4.09	4.09	มาก	
		I	4.57	4.54	4.57	4.55	4.52	4.55	4.61	4.56	4.56	มากที่สุด	
		$PNI_{modified}$	0.126	0.115	0.120	0.121	0.116	0.112	0.108	0.115	0.115	-2-	
		(ลำดับ)	1	3	2	(2)	1	2	3	(1)			
2. การจัดประสบการณ์เรียนรู้ภาพรวม		D	3.93	3.94	3.91	3.94	3.91	4.01	3.96	3.95	3.94(3)	มาก	1
		I	4.51	4.47	4.48	4.48	4.52	4.56	4.55	4.54	4.51(3)	มากที่สุด	
		$PNI_{modified}$	0.148	0.135	0.146	0.140	0.156	0.137	0.149	0.149	0.145		
		(ลำดับ)	1	3	2	(2)	1	3	2	(1)			
	2.1 กิจกรรมเชิงปฏิบัติ	D	3.96	3.98	3.93	3.96	3.91	4.06	3.99	3.98	3.97	มาก	
		I	4.53	4.48	4.48	4.49	4.52	4.58	4.55	4.54	4.52	มากที่สุด	
		$PNI_{modified}$	0.144	0.126	0.140	0.134	0.156	0.128	0.140	0.141	0.139	-2-	
		(ลำดับ)	1	3	2	(2)	1	3	2	(2)			
	2.2 กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด	D	3.90	3.90	3.88	3.89	3.90	3.96	3.93	3.92	3.91	มาก	
		I	4.48	4.46	4.48	4.47	4.51	4.53	4.55	4.53	4.50	มากที่สุด	

การบริหารวิชาการ		ประเด็น	พื้นฐานความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์								เฉลี่ยรวม รายด้าน บริหาร วิชาการ	แปลผล	ลำดับ ความ ต้อง การ จำเป็น
			ภาพรวม สภาพปัจจุบัน = 4.04 สภาพที่พึงประสงค์ = 4.54 $PNI_{modified} = 0.124$										
			การกำกับตนเอง ความต้องการจำเป็นลำดับ 1				ความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ความต้องการจำเป็นลำดับ 2						
			ภาพรวมรายด้าน สภาพปัจจุบัน = 4.01 สภาพที่พึงประสงค์ = 4.52 $PNI_{modified} = 0.127$				ภาพรวมรายด้าน สภาพปัจจุบัน = 4.06 สภาพที่พึงประสงค์ = 4.56 $PNI_{modified} = 0.123$						
			การ ควบคุม อารมณ์	การควบคุม พฤติกรรม	การจัด จ้อ ใส่ใจ	สรุป ราย ด้าน	การเข้าใจ ความรู้สึก ของผู้อื่น	การ ร่วมมือ กับผู้อื่น	การสร้าง สัมพันธภาพ กับผู้อื่น	สรุป ราย ด้าน			
		$PNI_{modified}$	0.149	0.144	0.155	0.149	0.156	0.144	0.158	0.156	0.151	-1-	
		(ลำดับ)	2	3	1	(1)	2	3	1	(1)			
3. การประเมิน พัฒนาการ ภาพรวม		D	3.99	4.04	4.03	4.02	4.03	4.16	4.08	4.09	4.06(2)	มาก	2
		I	4.51	4.53	4.51	4.51	4.55	4.53	4.55	4.54	4.53(2)	มากที่สุด	
		$PNI_{modified}$	0.130	0.121	0.119	0.124	0.129	0.089	0.115	0.112	0.116		
		(ลำดับ)	1	2	3	(1)	1	3	2	(2)			
	3.1 การ ประเมินเพื่อ พัฒนา	D	4.02	4.04	4.03	4.03	4.03	4.16	4.06	4.08	4.06	มาก	
		I	4.56	4.60	4.57	4.57	4.59	4.57	4.55	4.57	4.57	มากที่สุด	
		$PNI_{modified}$	0.134	0.139	0.134	0.134	0.139	0.099	0.121	0.120	0.126		
		(ลำดับ)	2	1	2	(1)	1	3	2	(2)	-1-		
	3.2 การ ประเมินเพื่อ สรุปผล	D	3.96	4.03	4.02	4.00	4.03	4.15	4.10	4.09	4.05	มาก	
		I	4.45	4.45	4.45	4.45	4.50	4.49	4.54	4.51	4.48	มากที่สุด	
		$PNI_{modified}$	0.124	0.104	0.107	0.113	0.117	0.082	0.107	0.103	0.106		
		(ลำดับ)	1	3	2	(1)	1	3	2	(2)	-2-		

D = สภาพปัจจุบัน I = สภาพที่พึงประสงค์ $PNI_{modified}$ = ความต้องการจำเป็น

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) โดยการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 4.11$) รองลงมาคือ การประเมินพัฒนาการ ($\bar{X} = 4.06$) และการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ($\bar{X} = 3.94$) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบของแต่ละด้านมีผลดังนี้

1) การพัฒนาหลักสูตร พบว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.12$) และการกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะพึงประสงค์มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.09$) ในภาพรวมของการพัฒนาหลักสูตรนั้น ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.13$) มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด และด้านการกำกับตนเองมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.08$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบย่อยแต่ละด้านมีผลดังนี้

1.1) ด้านย่อยของการกำหนดจุดมุ่งหมาย ในด้านการกำกับตนเองพบว่า การควบคุมอารมณ์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.16$) และการควบคุมพฤติกรรมมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.03$) ส่วนในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลพบว่า การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.24$) และการเข้าใจความรู้สึกผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.04$)

1.2) ด้านย่อยของการกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะพึงประสงค์ ในด้านการกำกับตนเองพบว่า การจดจ่อใส่ใจมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.08$) และการควบคุมอารมณ์มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.06$) ส่วนในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลพบว่า การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.16$) และการเข้าใจความรู้สึกผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.05$)

2) การประเมินพัฒนาการ พบว่า การประเมินเพื่อพัฒนามีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.06$) และการประเมินเพื่อสรุปผลมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.05$) ในภาพรวมของการประเมินพัฒนาการนั้นพบว่า ด้านการกำกับตนเองมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.02$) และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.09$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบย่อยแต่ละมีผลดังนี้

2.1) ด้านย่อยการประเมินเพื่อพัฒนา ในด้านการกำกับตนเองพบว่า การควบคุมพฤติกรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.04$) และการควบคุมอารมณ์มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.02$) ส่วนในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลพบว่า การร่วมมือกับผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.16$) และการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.03$)

2.2) ด้านย่อยของการประเมินเพื่อสรุปผล ในด้านการกำกับตนเองพบว่า การควบคุมพฤติกรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.03$) และการควบคุมอารมณ์มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.96$) ส่วนในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลพบว่า การร่วมมือกับผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.15$) และการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.03$)

3) การจัดประสบการณ์เรียนรู้ พบว่า กิจกรรมเชิงปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.97$) และกิจกรรมเชิงสะท้อนคิดมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.91$) ในภาพรวมของนั้นด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าการกำกับตนเองเล็กน้อยคือ ($\bar{X} = 3.94$) และ ($\bar{X} = 3.95$) ตามลำดับเมื่อพิจารณารายองค์ประกอบย่อยแต่ละมีผลดังนี้

3.1) ด้านย่อยกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในด้านการกำกับตนเองพบว่า การควบคุมพฤติกรรมมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.98$) และการจัดจ่อใส่ใจมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.93$) ส่วนในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลพบว่า การร่วมมือกับผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.06$) และการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.91$)

3.2) ด้านย่อยกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ในด้านการกำกับตนเองพบว่า การควบคุมอารมณ์ และการควบคุมพฤติกรรมนั้นมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน ($\bar{X} = 3.90$) และการจัดจ่อใส่ใจค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ($\bar{X} = 3.88$) ในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลพบว่า การร่วมมือกับผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.96$) และการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ($\bar{X} = 3.90$)

2. ผลการศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$) โดยการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 4.58$) รองลงมาคือ การประเมินพัฒนาการ ($\bar{X} = 4.53$) และการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ($\bar{X} = 4.51$) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเมื่อพิจารณารายองค์ประกอบของแต่ละด้านมีผลดังนี้

1) การพัฒนาหลักสูตร พบว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.60$) และกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะพึงประสงค์มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) ในภาพรวมของการพัฒนาหลักสูตรนั้น ด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.59$) มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด และด้านการกำกับตนเองมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.57$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบย่อยแต่ละด้านมีผลดังนี้

1.1) ด้านย่อยของการกำหนดจุดมุ่งหมาย ในด้านการกำกับตนเองพบว่า การจัดจ่อใส่ใจมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.59$) และการควบคุมอารมณ์มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.58$) ส่วนในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลพบว่า การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.65$) และการเข้าใจความรู้สึกผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.58$)

1.2) ด้านย่อยของการกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะพึงประสงค์ ในด้านการกำกับตนเองพบว่า การจัดจ่อใส่ใจและการควบคุมอารมณ์มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.57$) และการควบคุมพฤติกรรมมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.54$) ส่วนในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลพบว่า การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.61$) และการเข้าใจความรู้สึกผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.52$)

2) การประเมินพัฒนาการ พบว่า การประเมินเพื่อพัฒนามีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.57$) และการประเมินเพื่อสรุปผลมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) ในภาพรวมของการประเมินพัฒนาการนั้น พบว่า ด้านการกำกับตนเองมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) และด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.54$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบย่อยแต่ละมีผลดังนี้

2.1) ด้านย่อยการประเมินเพื่อพัฒนา ในด้านการกำกับตนเองพบว่า การควบคุมพฤติกรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.60$) และการควบคุมอารมณ์มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) ส่วนในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลพบว่า การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$) และการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.55$)

2.2) ด้านย่อยของการประเมินเพื่อสรุปผล ในด้านการกำกับตนเองพบว่า การควบคุมพฤติกรรม การควบคุมอารมณ์ และการจัดจ่อใส่ใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 4.45$) ส่วนในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลพบว่า การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$) และการร่วมมือกับผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.49$)

3) การจัดประสบการณ์เรียนรู้ พบว่า กิจกรรมเชิงปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.54$) และกิจกรรมเชิงสะท้อนคิดมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.53$) ในภาพรวมของด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าการกำกับตนเองคือ ($\bar{X} = 4.54$) และ ($\bar{X} = 4.48$) ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบย่อยแต่ละมีผลดังนี้

3.1) ด้านย่อยกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในด้านการกำกับตนเองพบว่า การควบคุมพฤติกรรม และการจัดจ่อใส่ใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 4.48$) และการควบคุมอารมณ์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.53$) ส่วนในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลพบว่า การร่วมมือกับผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.58$) และการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.52$)

3.2) ด้านย่อยกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ในด้านการกำกับตนเองพบว่า การควบคุมอารมณ์ และการจัดจ่อใส่ใจมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน ($\bar{X} = 4.48$) และการควบคุมพฤติกรรมค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ($\bar{X} = 4.46$) ในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลพบว่า การสร้างสัมพันธภาพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.55$) และการเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ($\bar{X} = 4.51$)

3. ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาล เอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ด้านการบริหารวิชาการ โดย ภาพรวมคือ ($PNI_{modified} = 0.124$) การบริหารวิชาการที่มีลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนา สูงสุดคือ ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ($PNI_{modified} = 0.145$) รองลงมาคือ การประเมินพัฒนาการ ($PNI_{modified} = 0.116$) และการพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{modified} = 0.114$) มีลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาต่ำที่สุด เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบของแต่ละด้านมีผลดังนี้

1) การพัฒนาหลักสูตร พบว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายมีค่าสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.117$) และกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะพึงประสงค์มีค่าต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.115$) ในภาพรวมของการ พัฒนาหลักสูตรนั้น ด้านการกำกับตนเอง ($PNI_{modified} = 0.120$) มีค่าสูงที่สุด และด้านความรู้และ ทักษะระหว่างบุคคลมีค่าต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.111$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบย่อยแต่ละด้าน มีผลดังนี้

1.1) ด้านย่อยของการกำหนดจุดมุ่งหมาย ในด้านการกำกับตนเองพบว่า การควบคุม พฤติกรรมมีค่าสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.132$) และการควบคุมอารมณ์มีค่าต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.101$) ส่วนในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลพบว่า การเข้าใจความรู้สึกผู้อื่นมีค่าสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.134$) และการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นมีค่าต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.097$)

1.2) ด้านย่อยของการกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะพึงประสงค์ ในด้านการกำกับ ตนเองพบว่า การควบคุมอารมณ์มีค่าสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.126$) และการควบคุมพฤติกรรมมีค่าต่ำ ที่สุด ($PNI_{modified} = 0.115$) ส่วนในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลพบว่า การเข้าใจความรู้สึก ผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.116$) และการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.108$)

2) การประเมินพัฒนาการ พบว่า การประเมินเพื่อพัฒนามีค่าสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.126$) และการประเมินเพื่อสรุปผลมีค่าต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.106$) ในภาพรวมของการประเมินพัฒนาการ นั้นพบว่า ด้านการกำกับตนเองมีค่าสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.124$) และด้านความรู้และทักษะระหว่าง บุคคลมีค่าต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.112$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบย่อยแต่ละด้านมีผลดังนี้

2.1) ด้านย่อยการประเมินเพื่อพัฒนา ในด้านการกำกับตนเองพบว่า การควบคุม พฤติกรรมมีค่าสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.139$) และการควบคุมอารมณ์และการจดจ่อใส่ใจมีค่าเท่ากัน

($PNI_{modified} = 0.134$) ส่วนในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลพบว่า การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($PNI_{modified} = 0.139$) และการร่วมมือกับผู้อื่นมีค่าต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.099$)

2.2) ด้านย่อยของการประเมินเพื่อสรุปผล ในด้านการกำกับตนเองพบว่า การควบคุมอารมณ์มีค่าสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.124$) และการควบคุมพฤติกรรมมีค่าต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.104$) ส่วนในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลพบว่า การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นมีค่าสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.117$) และการร่วมมือกับผู้อื่นมีค่าต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.082$)

3) การจัดประสบการณ์เรียนรู้ พบว่า กิจกรรมเชิงสะท้อนคิดมีค่าสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.151$) และกิจกรรมเชิงปฏิบัติมีค่าต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.139$) ในภาพรวมของนั้นด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลมีค่าสูงกว่าการกำกับตนเองคือ ($PNI_{modified} = 0.149$) และ ($PNI_{modified} = 0.140$) ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบย่อยแต่ละมีผลดังนี้

3.1) ด้านย่อยกิจกรรมเชิงปฏิบัติ ในด้านการกำกับตนเองพบว่า การควบคุมอารมณ์มีค่าสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.144$) การควบคุมพฤติกรรมมีค่าต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.126$) และส่วนในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลพบว่า การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นมีค่าสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.156$) และการร่วมมือกับผู้อื่นมีค่าต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.128$)

3.2) ด้านย่อยกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ในด้านการกำกับตนเองพบว่า การจดจ่อใส่ใจนั้นมีค่าสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.155$) และการควบคุมพฤติกรรมมีค่าต่ำที่สุดคือ ($PNI_{modified} = 0.144$) ในด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคลพบว่า การสร้างสัมพันธภาพมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.158$) และการร่วมมือกับผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ($PNI_{modified} = 0.144$)

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาล เอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์มีประเด็นที่น่าสนใจมาอภิปรายได้ ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาล เอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ในภาพรวม สภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์มากที่สุด โดยด้านการพัฒนาหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดทั้งสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ อาจเนื่องมาจากความเกี่ยวข้องกันระหว่างมาตรฐานผู้เรียนใน

หลักสูตรปฐมวัย พ.ศ. 2560 ในมาตรฐานที่ 3 มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข ในตัวบ่งชี้ที่ 3.2 มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น มาตรฐานที่ 5 มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม ในตัวบ่งชี้ที่ 5.3 มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น และมาตรฐานที่ 8 อยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ในตัวบ่งชี้ที่ 8.2 มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น กับแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ ในด้านของความรู้และทักษะระหว่างบุคคล ในตัวแปรย่อย 3 ตัว ได้แก่ การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น การร่วมมือกับผู้อื่นและการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นนั้น ส่งผลให้โรงเรียนเอกชนมีความเข้าใจในเนื้อหาแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ส่วนหนึ่ง ผ่านทางหลักสูตรปฐมวัย พ.ศ. 2560 (Ministry of Education, 2017) ดังปรากฏในค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันที่มีค่าสูงที่สุดในการบริหารงานวิชาการ ประกอบกับการที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนได้จัดการอบรม และขยายผลการใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2560 ในการส่งเสริมกับครูผู้สอนระดับปฐมวัยจากโรงเรียนเอกชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาระดับอนุบาล และพัฒนาครูให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ สามารถพัฒนาเด็กปฐมวัยได้เต็มตามศักยภาพของแต่ละบุคคล (Office of Private Education Commission, 2017) ส่งผลให้การสนับสนุนและนำแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ไปปฏิบัติเป็นไปได้มากขึ้น

สภาพที่พึงประสงค์ด้านการพัฒนาหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเช่นกัน ข้อมูลนี้ชี้ให้เห็นว่ายังมีความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์เพิ่มเติมอีก แม้ความเกี่ยวข้องกันของตัวแปรบางส่วนระหว่างแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์กับมาตรฐานผู้เรียน และตัวชี้วัดในหลักสูตรปฐมวัย พ.ศ. 2560 นั้นส่งผลให้ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันด้านการพัฒนาหลักสูตรมีค่าสูงที่สุดก็ตาม แต่เป็นเพราะเกี่ยวข้องกันเพียงบางด้านคือด้านความรู้และทักษะระหว่างบุคคล และยังขาดอีกส่วนหนึ่งคือด้านการกำกับตนเอง แม้จะมีการศึกษาถึงความสำคัญของการกำกับตนเองมาก่อนหน้านี้ ดังเช่น การกำกับตนเองเป็นรากฐานที่แข็งแกร่งสำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร่วมกับทักษะทางวิชาการในระดับต้นและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ (McClelland et al., 2007) การกำกับตนเองระดับอนุบาลในประเทศไทยนั้นยังไม่ได้ปรากฏชัดในหลักสูตรปฐมวัย พ.ศ. 2560 จากข้อมูลข้างต้นจึงทำให้สภาพที่พึงประสงค์ด้านการพัฒนาหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเช่นเดียวกันกับสภาพปัจจุบัน

2. ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ จากผลการวิจัยพบว่า ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด เนื่องจากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ที่เน้นกิจกรรมเชิงสะท้อนคิด แนวทางในการจัดประสบการณ์เน้นกิจกรรมเชิงสะท้อนคิดนั้น เป็นการใช้ความคิดในการวิเคราะห์ซึ่งต้องใช้เวลาในการพัฒนาความคิดในเด็กปฐมวัยที่จะเรียนรู้จากสิ่งที่เป็นรูปธรรมจับต้องได้ซึ่งอาจจะไม่สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัยที่อยู่ในวัยเรียนรู้จากสิ่งที่เป็นรูปธรรม ทำให้การจัดประสบการณ์เรียนรู้จึงมีความต้องการจำเป็นสูงสุดที่ผู้บริหารจะต้องส่งเสริมให้ครู และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีกิจกรรมที่ได้มีโอกาส และกิจกรรมที่ได้ประเมิน เพื่อให้เด็กนักเรียนได้พัฒนาทักษะดังกล่าวจากประสบการณ์ตรง ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายร่วมกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน (Nagaoka et al., 2015) ซึ่งสอดคล้องกับ พ.ร.บ. การพัฒนาปฐมวัย 2562 มาตราที่ 25 ได้ระบุว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยมีหน้าที่จัดการศึกษาให้แก่เด็กปฐมวัย โดยจัดให้มีการอบรมเลี้ยงดู เพิ่มพูนประสบการณ์ และส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสม และ Dewey (1986) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัยมีความสำคัญมากในการฝึกให้เด็กได้คิดแก้ปัญหา การแสดงออกอย่างอิสระ และสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากประสบการณ์นั้น ๆ มาใช้ในการแก้ปัญหาาร่วมด้วย เนื่องจากเด็กปฐมวัยกำลังมีพัฒนาการอย่างรวดเร็วทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และสติปัญญา เด็กจะเรียนรู้ได้ดีเมื่อมีการเรียนการสอน และประสบการณ์ที่จัดให้เด็กเป็นประสบการณ์ตรง เด็กลงมือปฏิบัติเอง จะเห็นได้ว่าการจัดประสบการณ์นั้นเป็นขั้นตอนที่สำคัญและเกี่ยวเนื่องโดยตรงกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารโรงเรียนควรพัฒนาการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่สอดคล้องกับการพัฒนาพื้นฐานความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ โดยเฉพาะในส่วนที่เป็นนามธรรมคือ กิจกรรมเชิงสะท้อนคิด ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ประกอบไปด้วยการให้เด็กได้อธิบาย อภิปรายความรู้สึก และประสบการณ์ที่ได้รับของตนเอง เป็นกระบวนการที่ส่งเสริมพื้นฐานที่สำคัญของความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

เนื่องจากจากผลวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นพบว่า ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้เป็นด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด โดยเฉพาะองค์ประกอบย่อยกิจกรรมเชิงสะท้อนคิดซึ่งมีความต้องการจำเป็นสูงกว่ากิจกรรมเชิงปฏิบัติ ($PNI_{\text{modified}} = 0.151$) และ ($PNI_{\text{modified}} = 0.139$) ตามลำดับ

2. ผู้บริหารโรงเรียนควรให้ความสำคัญในการพัฒนาหลักสูตร โดยกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรที่เน้นการกำกับตนเอง และความรู้และทักษะระหว่างบุคคลเพิ่มเติมลงในหลักสูตรโรงเรียน เพื่อพัฒนาคุณลักษณะดังกล่าวอันเป็นพื้นฐานสำคัญของความสำเร็จสำหรับผู้ใหญ่รุ่นเยาว์

เนื่องจากจากผลวิจัยด้านการพัฒนาหลักสูตร องค์ประกอบย่อยการกำหนดจุดมุ่งหมายในหลักสูตร เป็นหัวข้อที่สภาพที่พึงประสงค์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.60$)

3. ผู้บริหารและครูควรศึกษาวิธีการประเมินพัฒนาการด้านการกำกับตนเองเพิ่มเติม เช่น การประเมินแบบ หัว-เท้า-เข้า-ไหล่ของ Ponitz et al. (2009) ซึ่งเป็นการประเมินที่สามารถใช้ในชั้นเรียนได้ทันทีและไม่ต้องใช้อุปกรณ์เพิ่มเติม เป็นรูปแบบคำสั่งเพื่อให้นักเรียนปฏิบัติตาม บันทึกผลและแปรผลจากพฤติกรรมที่ปรากฏ โดยนำมาวิธีการนี้ปรับใช้และเป็นแนวทางในการพัฒนาการประเมินการกำกับตนเองในเด็กปฐมวัย ร่วมกับการประเมินรูปแบบอื่น ๆ ที่โรงเรียนมีต่อไป

เนื่องจากจากผลวิจัยด้านการประเมินพัฒนาการ องค์ประกอบย่อยการกำกับตนเอง มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.124$)

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเรื่องรูปแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อพัฒนาพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ เพื่อออกแบบและกำหนดรายละเอียดและขั้นตอนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้สะดวกต่อการนำไปใช้มากขึ้น

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมความดัชนีต้องการจำเป็น ในภาพรวมการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนตามแนวคิดพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์ การจัดประสบการณ์เรียนรู้มีค่าสูงที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.145$)

2. ควรศึกษาเรื่องกิจกรรมการพัฒนาการกำกับตนเองในเด็กปฐมวัย เพื่อพัฒนาคุณลักษณะการกำกับตนเองในเด็กปฐมวัย โดยออกแบบและกำหนดรายละเอียดในการดำเนินการเพื่อให้ง่ายต่อการใช้งาน

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมของด้านพื้นฐานสำหรับความสำเร็จของผู้ใหญ่รุ่นเยาว์
นั้น องค์ประกอบย่อยการกำกับตนเองมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.127$)

References

- Asawapoom, S. (2010). *Modern Academic Administration: Guidelines, Theories, and Practice* (5th ed.). Ubon Ratchathani: Ubonkit Offset Printing.
- Blair, C., & Raver, C. C. (2015). School Readiness and Self-Regulation: A Developmental Psychobiological Approach. *Annual Review of Psychology*, 66(1), 711-731. doi:10.1146/annurev-psych-010814-015221
- Boonprasert, U. (1999). *Curriculum and School Academic Administration*. Bangkok: Samcharoen Panich (Bangkok).
- Dewey, J. (1986, September). *Experience and education*. In The educational forum (Vol. 50, No. 3, pp. 241-252). Taylor & Francis Group.
- Heckman, J. J., S. Moon, R. R. Pinto, P. A. Savelyev, & A. Q. Yavitz. (2010). The rate of return to the Perry Preschool program. *Journal of Public Economics*.
- Heckman, J. J., R. R. Pinto, & P. A. Savelyev. (2013). Understanding the mechanisms through which an influential early childhood program boosted adult outcomes. *American Economic Review*.
- Howse, R. B., Calkins, S. D., Anastopoulos, A. D., Keane, S. P., & Shelton, T. L. (2003). Regulatory contributors to children's kindergarten achievement. *Early Education and Development*, 14(1), 101-120.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Leelapalin, C. (2021). *Education Crisis If there is no Private Education*. Retrieved July 14, 2021, from https://www.matichon.co.th/education/news_2507335
- McClelland, M. M., Connor, C. M., Jewkes, A. M., Cameron, C. E., Farris, C. L., & Morrison, F. J. (2007). Links between behavioral regulation and preschoolers' literacy, vocabulary, and math skills. *Developmental Psychology*, 43, 947-959. doi:10.1037=0012-1649.43.4.947

- Ministry of Education, Sor., Bureau of Academic Affairs and Education Standards. (2017). *Early Childhood Curriculum B.E. 2560* (A.D. 2017) (1st ed.)
- Mongkhonvanit, J. (2012). *Administration of Educational Organization and Personnel*. Bangkok: Chulalongkorn University Printing House.
- Morrison, G. S. (2013). *Fundamentals of early childhood education* (6th ed.). Upper Saddle River, N.J.: Pearson.
- Nagaoka, J., Farrington, C. A., Ehrlich, S. B., & Heath, R. D. (2015). *Foundations for Young Adult Success: A Developmental Framework*. Concept Paper for Research and Practice (978-0-9909563-4-1).
- National Statistic Office. (2021). *Education Statistic*. Retrieved July 14, 2021, from statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/03.aspx
- Office of the Education Council. (2017). *Thailand Education Scheme in Brief (2017-2036)* (1st ed.). Bangkok: Prikwangraphic.
- Office of the Permanent Secretary, Ministry of Education. (2017). *Educational Statistic 2017*. Bangkok: Bureau of information and communication technology.
- Office of Private Education Commission. (2013). *Roles of Private School*. Retrieved July 14, 2021, from <https://sites.google.com/site/prachasampan56/bthbath-khxng-rongreiyn-xekchn>
- Office of Private Education Commission. (2017). *Private Education Development Plan 2017-2021*. Retrieved July 14, 2021, from <https://opec.go.th/wp-content/uploads/2021/09/3-1.pdf>
- Pintrich, P. R., & De Groot, E. V. (1990). Motivational and self-regulated learning components of classroom academic performance. *Journal of educational psychology*, 82(1), 33.
- Ponitz, C. C., McClelland, M. M., Matthews, J., & Morrison, F. J. (2009). A structured observation of behavioral self-regulation and its contribution to kindergarten outcomes. *Developmental Psychology*, 45(3), 605.

- Prime Minister's Office. (2017). *The National Economic and Social Development Plan 12th Edition BE.2560-2564*. Bangkok: Office of the national economic and social development council.
- Sergiovanni, T. J. (1987). *The principalship: A reflective practice perspective*. Publication Sales, Allyn and Bacon, Longwood Division, 7 Wells Avenue, Newton, MA 02159.
- Skibbe, L. E., Montroy, J. J., Bowles, R. P., & Morrison, F. J. (2018). *Self-regulation and the development of literacy and language achievement from preschool through second grade*. *Early Childhood Research Quarterly*. doi:10.1016/j.ecresq.2018.02.005
- Thai Health Promote Foundation. (2018). *EF Executive Functions Manual for Teacher*. Bangkok: Matichon.
- UNICEF. (2021). *Early Childhood Development?* Retrieved from <https://www.unicef.org/early-childhood-development>
- Vehachart, R. (2007). *Administrational Management and school Base Basic* (5th ed.). Bangkok: Namsilp Atvertise.
- Viseshsiri, P. (2012). *Academic Administration and Quality Assurance* [Unpublished manuscript]. Department of Educational Policy, Management, and Leadership, Faculty of Education, Chulalongkorn University.
- Vygotsky, L.S. (1986). *Thought and language*, A. Kozulin (Ed. & Trans.). Cambridge, MA: MITPress.
- Witte, J. F. (1992). Private school versus public school achievement: Are there findings that should affect the educational choice debate? *Economics of Education Review*, 11(4), 371-394.
- Wonganutrohd, P. (2010). *Academic Administration*. Samut Sakhon: Pimdee.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis* (3rd ed.). New York: Harper and Row.